

Рис. 7.80. Средновековни коптски изображения на кръстовете. Рисунокът е наша. От [544], т. 6, с. 1048–1049.

лиск. Днес той се намира в италианския Рим, на площад „Минерва“ [1242], с. 43. НА ВЪРХА МУ ИМА ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТ. Днешните историци ни уверяват, че този кръст „бил поставен по-късно“. Съмняваме се в това. Най-вероятно обелиските, включително и „древно“-египетските, са били изработвани като високи пиедестали, на чиито върхове са поставяли кръстовете – Христови символи. Или някакви други символи на Христос. Изработили са ги, изглежда, през XIV–XVI в.

Аналогичен ЕГИПЕТСКИ ОБЕЛИСК С ХРИСТИЯНСКИ КРЪСТ на върха има в Рим и на площад „Св. Петър“ [1242], с. 42. Вж. рис. 7.82. На рис. 7.83 показваме старинна гравюра с изображение на същия Ватикански обелиск. И тук виждаме християнски кръст на върха, рис. 7.84. А на друга старинна гравюра, датирана днес като 1585 г., рис. 7.85, виждаме уж същия Ватикански обелиск, но по друг начин и в явно друга обстановка, макар да се смята, че и тук той е край църквата „Св. Петър“ [1374], с. 121. На върха на този египетски Ватикански обелиск има голямо кълбо, което изобразява вероятно слънцето, рис. 7.85. То също е добре известен ХРИСТИЯНСКИ СИМВОЛ, понеже са наричали Христос СЛЪНЦЕ.

Не е изключено да са свалили християнските кръстовете или християнските кълба-слънца от „древно“-египетските обелиски през бурната реформаторска епоха от XVII–XVIII в., за да ги запратят по-лесно в „дълбоката древност“.

Пред „античния“ римски Пантеон, датиран днес като II в. от н. е., се издига обелиск, който е поставен там през XVIII в., рис. 7.86. Но той с нищо